

32004D0478

L 160/98

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

30.4.2004

DECYZJA KOMISJI
z dnia 29 kwietnia 2004 r.
dotycząca przyjęcia planu ogólnego zarządzania kryzysami żywnościowymi/paszowymi
(2004/478/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 55,

Niniejszym ustanawia się, przewidziany w art. 55 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, plan ogólny zarządzania kryzysami żywnościowymi/paszowymi określony w Załączniku.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Artykuł 55 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 stanowi, że Komisja opracowuje, w ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwanym dalej „Urzędem”, i Państwami Członkowskimi, plan ogólny zarządzania kryzysami w zakresie bezpieczeństwa żywności i pasz.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(2) Plan ogólny stanowił przedmiot konsultacji z Urzędem i był szczegółowo omawiany z Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 kwietnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Dawid BYRNE

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

ZAŁĄCZNIK

PLAN OGÓLNY ZARZĄDZANIA KRYZYSAMI ŻYWNOŚCIOWYMI/PASZOWYMI**1. ZAKRES PLANU OGÓLNEGO ZARZĄDZANIA KRYZYSAMI ŻYWNOŚCIOWYMI/PASZOWYMI**

Rozdział IV sekcja 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 zaleca nowe metody zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa żywności i pasz: powołanie przez Komisję jednostki kryzysowej, w której uczestniczy Urząd, oraz przyjęcie planu ogólnego zarządzania kryzysami żywnościowymi/paszowymi, który w szczególności określa praktyczne procedury niezbędne do zarządzania kryzysami. Plan ogólny zarządzania kryzysami żywnościowymi/paszowymi zwany jest dalej „planem ogólnym”.

Trzy artykuły sekcji 3 są wzajemnie powiązane:

Artykuł 55 przewiduje opracowanie przez Komisję, w ścisłej współpracy z Urzędem i Państwami Członkowskimi, planu ogólnego zarządzania kryzysami żywnościowymi/paszowymi, który określa sytuacje kryzysowe i praktyczne procedury niezbędne do zarządzania kryzysami, włączając zasady przejrzystości, które mają być stosowane, oraz strategię informowania.

Artykuł 56 przewiduje powołanie przez Komisję jednostki kryzysowej.

Artykuł 57 określa zadania jednostki kryzysowej.

W szczególności, zgodnie z art. 55, plan ogólny określa typy sytuacji obejmujące bezpośrednie lub pośrednie ryzyko dla zdrowia ludzkiego, pochodzące z żywności i pasz, a któremu prawdopodobnie nie można zapobiec, wyeliminować go lub zredukować do akceptowanego poziomu w drodze odpowiednich przepisów, albo które nie może być adekwatnie uregulowane wyłącznie w drodze stosowania art. 53 i 54.

Dodatkowo art. 56 stanowi, że Komisja powołuje jednostkę kryzysową w przypadku, gdy „zidentyfikuje sytuację obejmującą poważne bezpośrednie lub pośrednie ryzyko dla zdrowia ludzkiego, pochodzące z żywności i pasz, a ryzyko nie można zapobiec, wyeliminować go lub zredukować poprzez obowiązujące przepisy, lub ryzyko nie może być adekwatnie uregulowane wyłącznie w drodze stosowania art. 53 i 54”.

W związku z tym plan ogólny określa:

- sytuacje kryzysowe,
- procedurę prowadzącą do zastosowania planu ogólnego,
- ustanowienie sieci koordynatorów ds. sytuacji kryzysowych,
- praktyczne procedury zarządzania kryzysami,
- zadania jednostki kryzysowej,
- praktyczne funkcjonowanie jednostki kryzysowej (skład, metody działania, podejmowane działania),
- powiązanie jednostki kryzysowej z procesem podejmowania decyzji,

- rozwiązywanie sytuacji kryzysowych,
- procedury zarządzania w przypadku potencjalnego poważnego ryzyka,
- strategię informowania,
- zasady przejrzystości.

Procedury zarządzania ustanowione w planie ogólnym będą stanowiły wytyczne mające zastosowanie dla Państw Członkowskich, Urzędu i Komisji.

2. SYTUACJE KRYZYSOWE

2.1. Sytuacje kryzysowe obejmujące poważne bezpośrednie lub pośrednie ryzyko dla zdrowia ludzkiego

Sytuacje kryzysowe to sytuacje, w których czynniki krytyczne znajdują się na takim poziomie, który prowadzi do uznania przez Komisję, iż zarządzanie danym ryzykiem pochodzącym z żywności i pasz będzie tak skomplikowane, że nie może być adekwatnie uregulowane obowiązującymi przepisami lub wyłącznie w drodze stosowania art. 53 i 54.

Doświadczenie wykazało, że sytuacje obejmujące ryzyko są zwykle odpowiednio regulowane przy zastosowaniu istniejących procedur. Oznacza to, że sytuacje, które powinny zostać uznane za kryzysowe, będą występować w bardzo niewielkiej liczbie, a nawet wyjątkowo.

Czynniki te są, w szczególności, następujące:

sytuacja obejmująca bezpośrednie lub pośrednie poważne ryzyko dla zdrowia ludzkiego lub jako taka postrzegana lub nagłośniona bądź mogąca być jako taka postrzegana lub nagłośniona,

oraz

ryzyko jest rozproszone lub mogłoby się rozprzestrzenić się na znaczną część łańcucha żywnościowego,

oraz

jest wysoce prawdopodobne, że ryzyko rozprzestrzeni się na kilka Państw Członkowskich lub państwa trzecie.

Plan ogólny prowadzi do powołania jednostki kryzysowej w przypadku uznania danego bezpośredniego lub pośredniego ryzyka za poważne. Dlatego w prawie wszystkich przypadkach plan ogólny będzie obejmował powołanie jednostki kryzysowej.

2.2. Sytuacje kryzysowe potencjalnie obejmujące poważne ryzyko

Ważne jest, aby zawrzeć w planie przypadki, w których istnieje potencjalne ryzyko, ale które mogłoby przekształcić się w poważne ryzyko, któremu prawdopodobnie nie można zapobiec, wyeliminować go lub zredukować do akceptowanego poziomu w drodze odpowiednich przepisów, albo które nie mogą być adekwatnie uregulowane wyłącznie w drodze stosowania art. 53 i 54. W takim przypadku nie zostaje powołana jednostka kryzysowa, ale należy ustanowić odpowiednie przepisy w celu zapewnienia skutecznego zarządzania tego rodzaju sytuacją.

3. PROCEDURY PROWADZĄCE DO ZASTOSOWANIA PLANU OGÓLNEGO

Informacje, które mogą doprowadzić do zastosowania planu ogólnego zarządzania kryzysami żywnościowymi/paszowymi oraz, gdy zaistnieje taka potrzeba, do powołania jednostki kryzysowej, mogą pochodzić z:

- komunikatów w ramach systemów szybkiego reagowania (System Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznych Produktach Żywnościowych i Środkach Żywienia Zwierząt),
- informacji pochodzących z Państw Członkowskich (inne rodzaje komunikatów, informacje podane przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt itp.),
- informacji pochodzących z Urzędu,
- sprawozdań Biura ds. Żywności i Weterynarii (FVO),
- informacji pochodzących z sieci epidemiologicznej UE,
- informacji pochodzących z państw trzecich lub organów międzynarodowych,
- wszystkich innych źródeł (grup konsumentów, przemysłu, innych grup zainteresowanych, mediów itp.).

W przypadku gdy podczas analizy informacji dotyczących ryzyka Komisja uzna, że mogłyby być spełnione warunki ustanowione w sekcjach 2.1 lub 2.2, kontaktuje się ona wstępnie z danym Państwem/Państwami Członkowskimi w celu zbadania sytuacji oraz z Urzędem w celu uzyskania informacji na temat danego ryzyka.

Na podstawie oceny wszystkich dostępnych właściwych informacji Komisja ustala, czy warunki ustanowione w sekcji 2.1 lub 2.2 zostały spełnione.

4. STWORZENIE SIECI KOORDYNATORÓW DS. SYTUACJI KRYZYSOWYCH

Każde Państwo Członkowskie, Urząd i Komisja wyznaczają po jednym koordynatorze ds. sytuacji kryzysowych oraz jego/jej zastępcę na odpowiednim poziomie. Nazwiska i dane kontaktowe wyznaczonych koordynatorów i zastępców są przekazywane Komisji.

Spotkania koordynatorów są organizowane przez Komisję w krótkim czasie po ich wyznaczeniu. Na pierwszym spotkaniu Komisja przekazuje podręcznik zawierający pełną listę koordynatorów i ich zmienników wraz z danymi kontaktowymi. Podręcznik zawiera również wykaz laboratoriów referencyjnych Wspólnoty. Na spotkaniu zostaną omówione procedury dotyczące praktycznego działania, na przykład w celu zapewnienia, aby nawet w sytuacji kryzysowej w krótkim czasie można było nawiązać kontakt z każdym koordynatorem lub aby zapewnić efektywną współpracę w zakresie strategii informowania o sytuacji kryzysowej (patrz: sekcja 7). Prowadzone są konsultacje z zainteresowanymi grupami w zakresie wyników tych spotkań, które tych grup dotyczą.

Praktyczne procedury powinny zapewniać szybkie podejmowanie działań. W przypadku gdy zaistnieje taka potrzeba, zostaną one załączone do planu ogólnego.

5. **PRAKTYCZNE PROCEDURY ZARZĄDZANIA KRYZYSAMI OBEJMUJĄCYMI POWAŻNE BEZPOŚREDNIE LUB POŚREDNIE RYZYKO DLA ZDROWIA LUDZKIEGO**

5.1. **Ustanowienie jednostki kryzysowej**

W przypadku gdy podczas analizy informacji dotyczących ryzyka Komisja uzna, że mogłyby być spełnione warunki ustanowione w sekcjach 2.1 lub 2.2 oraz, w szczególności, że ryzyko może być poważne, wówczas kontaktuje się wstępnie z danym Państwem/Państwami Członkowskimi w celu zbadania sytuacji oraz z Urzędem w celu uzyskania informacji na temat danego ryzyka.

Komisja powołuje jednostkę kryzysową, jeżeli na podstawie oceny wszystkich dostępnych istotnych informacji uzna, że warunki ustanowione w sekcji 2.1 lub 2.2 zostały spełnione.

O powołaniu jednostki kryzysowej Komisja niezwłocznie informuje Państwa Członkowskie i Urząd.

Decyzja w sprawie ustanowienia jednostki kryzysowej będzie oznaczała, że sekcje 5, 7 i 8 planu ogólnego stosują się do wszystkich zainteresowanych stron (Komisji, Urzędu, Państw Członkowskich).

5.2. **Zadania jednostki kryzysowej**

Jednostka kryzysowa jest odpowiedzialna za gromadzenie i ocenę wszystkich istotnych danych oraz za identyfikację dostępnych opcji zarządzania kryzysami.

Jednostka ma także za zadanie informować opinię publiczną o danych ryzykach oraz środkach podjętych w tym zakresie.

Jednostka kryzysowa stanowi uzupełniający instrument zapewniający skuteczne zarządzanie kryzysami poprzez zapewnianie lepszej koordynacji i szybkiego podejmowania działań. W konsekwencji wszyscy członkowie jednostki kryzysowej muszą współpracować w celu gromadzenia i udostępniania wszystkich dostępnych istotnych informacji; pracują oni również wspólnie nad oceną zgromadzonych danych oraz identyfikują dostępne opcje zarządzania kryzysami. Członkowie jednostki kryzysowej współpracują również w zakresie informowania oraz ustalania najlepszych metod przejrzystego informowania opinii publicznej.

Jednostka kryzysowa nie jest jednakże odpowiedzialna za podejmowanie decyzji w sprawie zarządzania ryzykiem ani za wprowadzanie w życie przepisów prawa (aspekty kontroli).

Metody prowadzenia działań przez jednostkę kryzysową nie zastąpią procedur stosowanych w ramach własnych kompetencji Komisji lub Państw Członkowskich lub Urzędu.

W konsekwencji decyzje dotyczące zarządzania kryzysowego są podejmowane zgodnie ze szczególnymi, już istniejącymi procedurami (w szczególności procedurami komitologii).

Każde Państwo Członkowskie nadal jest odpowiedzialne za prowadzenie urzędowych kontroli na swoim terytorium. Zachowane zostaną szczególne procedury, które Państwa Członkowskie przewidują dla koordynacji nagłych niezbędnych kontroli w sytuacjach kryzysowych. Dyrekcja Generalna ds. Ochrony Zdrowia i Konsumentów jest odpowiedzialna za wysyłanie w razie konieczności w trybie pilnym kontroli z Biura ds. Żywności i Weterynarii.

Podobnie, Urząd nadal jest odpowiedzialny za realizację procedur dotyczących przedłożenia naukowej opinii w przypadku wniosku o wydanie w trybie pilnym opinii naukowej przez Komitet Naukowy lub jeden z jego gremiów naukowych.

5.3. Praktyczne funkcjonowanie jednostki kryzysowej

Skład

W skład jednostki kryzysowej wchodzi koordynator ds. sytuacji kryzysowych (lub ich zastępcy) z Komisji oraz z Urzędu, koordynator/koordynatorzy ds. sytuacji kryzysowych z bezpośrednio zaangażowanych Państw Członkowskich oraz inni przedstawiciele Komisji, Urzędu i bezpośrednio zaangażowanego Państwa/Państw Członkowskich. Niezbędna pomoc naukowa i techniczna świadczona jest przez Urząd.

Zadaniem jednostki kryzysowej będzie usprawnienie skutecznych działań prowadzonych w trybie pilnym. Jej członkowie będą uczestniczyć w regularnych i nadzwyczajnych spotkaniach jednostki kryzysowej oraz będą musieli wykazać się wysokim stopniem wiedzy i zaangażowania. Będą oni musieli być w stanie podjąć pewną ilość obowiązków, co oznacza konieczność wyznaczenia osób o wysokim poziomie odpowiedzialności w sektorze żywności/pasz.

Jednostka kryzysowa może uznać, że w celu zarządzania kryzysem konieczna jest ekspertyza innych osób publicznych lub prywatnych i może zażądać ich stałej lub doraźnej pomocy. Na przykład, eksperci Wspólnoty lub krajowych laboratoriów referencyjnych mogą zostać poproszeni o współpracę z jednostką kryzysową w przypadkach wymagających ich ekspertyzy w zakresie analiz laboratoryjnych.

Osoby odpowiedzialne w Komisji i w Urzędzie za informowanie o bezpieczeństwie żywności i pasz są włączane w prace jednostki kryzysowej.

Praktyczne procedury funkcjonowania jednostki kryzysowej

Jednostce kryzysowej przewodniczy wyznaczony przez Komisję koordynator ds. sytuacji kryzysowych (lub jego/jej zastępca). Przewodniczący zapewnia, w szczególności, *powiązanie prac jednostki kryzysowej z procesem podejmowania decyzji*. Będzie on/ona wspierany przez odpowiedniego eksperta/ekspertów technicznych z właściwej jednostki/jednostek Komisji.

Przewodniczący zapewnia sprawne funkcjonowanie jednostki kryzysowej i przydziela członkom zadania, z uwzględnieniem ich kompetencji.

Tak szybko jak to możliwe po podjęciu decyzji o powołaniu jednostki kryzysowej, przewodniczący zaprasza na jej pierwsze spotkanie koordynatora z Urzędu i koordynatorów z Państw Członkowskich bezpośrednio dotkniętych sytuacją kryzysową. Koordynatorom może towarzyszyć ograniczona liczba osób. Przewodniczący może określić maksymalną liczbę osób towarzyszących.

Zaangażowani w pracę jednostki kryzysowej koordynator z Urzędu i koordynatorzy z Państw Członkowskich muszą zapewnić odpowiednią obecność na spotkaniach jednostki kryzysowej z uwzględnieniem dostępności, wydatków i poziomu odpowiedzialności. Oznacza to, że w konkretnych terminach koordynator ds. sytuacji kryzysowych lub jego/jej zastępca będą uczestniczyć we wszystkich spotkaniach i będzie towarzyszyła im odpowiednia liczba osób.

Niezbędna pomoc naukowa i techniczna świadczona jest przez Urząd, w szczególności w odniesieniu do stanu wiedzy naukowej (gromadzenie i ocena wszystkich istotnych informacji naukowych dotyczących danego ryzyka).

Jednostka kryzysowa jest odpowiedzialna za utrzymywanie ścisłego kontaktu z zaangażowanymi grupami zainteresowanymi, w szczególności gdy zachodzi konieczność przekazania informacji.

Środki działania

Komisja zapewnia personel sekretariatu na czas spotkań jednostki kryzysowej (protokoły itp.) i oddaje do dyspozycji jednostki kryzysowej wszystkie niezbędne do sprawnego działania zasoby ludzkie i materialne (w szczególności sale spotkań, środki komunikacji itp.).

W celu przekazywania lub rozpowszechniania informacji poprzez sieć RASFF (System Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznych Produktach Żywnościowych i Środkach Żywnienia Zwierząt), w szczególności wniosków o informacje skierowanych do Państwa/Państw Członkowskich i przedkładanych przez państwa informacji, jednostka kryzysowa będzie korzystać z istniejących środków technicznych.

Działania podejmowane przez jednostkę kryzysową

Zgodnie art. 57, o którym mowa powyżej, jednostka kryzysowa podejmuje następujące działania:

- działania związane z gromadzeniem istotnych danych naukowych i wszystkich informacji naukowych umożliwiających zarządzanie danym ryzykiem w sposób możliwie efektywny. W szczególności:
- udostępnianie informacji naukowych różnym członkom jednostki kryzysowej,
- jeżeli zaistnieje taka potrzeba, od członków wymagane będzie zebranie większej ilości informacji naukowych,
- jeżeli zaistnieje taka potrzeba, koordynacja działań podjętych w celu uzupełnienia luk naukowych,
- jeżeli zaistnieje taka potrzeba, od członków wymagane będzie kontaktowanie się z organizacjami międzynarodowymi, zaangażowanymi grupami zainteresowanymi i państwami trzecimi w celu zagwarantowania, że wszystkie istotne informacje zostały udostępnione,
- jeżeli zaistnieje taka potrzeba, jednostka kryzysowa może zwrócić się o pomoc do laboratoriów referencyjnych Wspólnoty.

Podział zadań w zakresie gromadzenia danych naukowych uwzględnia również szczególne ekspertyzy Urzędu oraz mechanizmy udostępniania danych naukowych już ustalonych przez Urząd w tych kwestiach (sieci Urzędu).

Podział zadań w zakresie gromadzenia danych naukowych może uwzględniać również, tam gdzie jest to konieczne, pomoc innych sieci zarządzanych przez Komisję, takich jak system wczesnego ostrzegania i reagowania (EWRS) w dziedzinie chorób ludzkich lub system zgłaszania chorób zwierząt (ADNS) w dziedzinie zdrowia zwierząt lub sieci działające w dziedzinie badań i zarządzanych przez Dyрекcyję Generalnej ds. Badań.

- Działania związane z gromadzeniem innych istotnych danych (innych niż dane naukowe określone powyżej). W szczególności:

- udostępnianie wszystkich innych dostępnych istotnych danych (wyników kontroli urzędowych, wyników analiz przeprowadzonych przez urzędowe laboratoria kontrolne, danych uzyskanych z państw trzecich itp.),
 - jeżeli zaistnieje taka potrzeba, zadania przydzielane są członkom w celu zgromadzenia większej ilości danych,
 - jeżeli zaistnieje taka potrzeba, zadania przydzielone członkom w celu nawiązania kontaktu z organizacjami międzynarodowymi, zaangażowanymi grupami zainteresowanymi i państwami trzecimi dla zagwarantowania, że wszystkie istotne informacje są udostępnione.
- Działania związane z oceną dostępnych informacji. W szczególności:
- udostępnianie ocen już sporządzonych przez członków, w szczególności przez Urząd, lub ocen już dostępnych,
 - organizacja oceny ryzyka z uwzględnieniem szczególnej roli Urzędu w świadczeniu na rzecz jednostki kryzysowej wsparcia naukowego i technicznego, bez uszczerbku dla możliwości zażądania od Urzędu formalnej opinii naukowej,
 - jeżeli zaistnieje taka potrzeba, wykorzystanie pomocy technicznej laboratoriów referencyjnych Wspólnoty w zakresie aspektów analitycznych.
- Działania związane z identyfikowaniem dostępnych opcji w celu zapobieżenia, wyeliminowania lub zredukowania do akceptowanego poziomu ryzyka dla zdrowia ludzkiego i aktualizacja tych opcji na podstawie nowych dostępnych informacji i rozwoju sytuacji. W szczególności:
- członkowie jednostki kryzysowej współpracują w celu zidentyfikowania dostępnych opcji,
 - sporządzają oni wspólny dokument dotyczący dostępnych opcji; dokument ten powinien zawierać, w odniesieniu do każdej opcji, uzasadnienie identyfikacji opcji, w szczególności główne wyniki oceny dostępnych danych.
- Działania związane z organizacją procesu informowania opinii publicznej o danych ryzykach oraz o pojętych środkach.

Kwestia ta jest szczegółowo opisana w sekcji 7.

W związku ze wszystkimi podejmowanymi działaniami jednostka kryzysowa może zażądać stałej lub doraźnej pomocy poszczególnych osób w przypadku uznania ich ekspertyzy za niezbędną.

5.4. Powiązanie jednostki kryzysowej z procesem podejmowania decyzji

Działania związane z zarządzaniem kryzysami

Działania związane z zarządzaniem kryzysami obejmują wszystkie działania niezbędne w celu zapobiegania, wyeliminowania lub zredukowania danego ryzyka: jednostka kryzysowa będzie odpowiedzialna za niektóre rodzaje zadań, a Komisja lub Państwa Członkowskie będą odpowiedzialne za pozostałe zadania.

Podejmowane działania pozostaną bez uszczerbku dla możliwości określonych w art. 53 ust. 2 dotyczących przyjęcia przez Komisję w sytuacji zagrożenia środków tymczasowych, po konsultacji z danymi Państwami Członkowskimi i poinformowaniu innych Państw Członkowskich.

Etap 1

- Komisja zwołuje jednostkę kryzysową możliwie szybko po jej utworzeniu.
- Jednostka kryzysowa podejmuje działania przewidziane w sekcjach 5, 7 i 8.

Etap 2

- Zidentyfikowane przez jednostkę kryzysową opcje są przekazywane Komisji, która niezwłocznie przekazuje je Państwom Członkowskim.
- Komisja przygotowuje środki, które zostaną zastosowane w razie potrzeby. Komisja może również zażądać od Urzędu dostarczenia pilnej opinii naukowej, w przypadku gdy formalna opinia naukowa wydaje się niezbędna.

Etap 3

- Posiedzenia Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w celu wydania opinii w sprawie proponowanych środków, jeżeli jest to konieczne.
- Jeżeli zaistnieje taka potrzeba, przyjęcie środków nadzwyczajnych, w szczególności na podstawie procedur przewidzianych w art. 53 i 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.
- W przypadku wniosku o wydanie pilnej naukowej opinii Urząd podejmuje niezbędne środki w celu zagwarantowania, że opinia ta zostanie wydana możliwie szybko.

Stałe działania, które należy podejmować w trakcie sytuacji kryzysowej

- Podczas trwania sytuacji kryzysowej jednostka kryzysowa nieprzerwanie gromadzi i ocenia istotne dane i dokonuje ponownej oceny dostępnych opcji. Uaktualnione opcje są przekazywane Komisji i Państwom Członkowskim. Komisja może przygotować zmienione środki i przedłożyć je do rozpatrzenia Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- Podczas trwania sytuacji kryzysowej, Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt regularnie odbywa nadzwyczajne posiedzenia w celu zagwarantowania, że udostępniane są wszystkie istotne informacje, w szczególności dotyczące przyjęcia wszystkich niezbędnych środków i dalszej realizacji środków zarządzania kryzysem (sprawozdania z danych Państw Członkowskich, przedłożone i omówione w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt).
- Na podstawie strategii informowania wskazanej w sekcji 7 oraz zgodnie z zasadami przejrzystości określonymi w sekcji 8 podczas trwania sytuacji kryzysowej jednostka kryzysowa przekazuje informacje opinii publicznej i grupom zainteresowanym.

Powiązanie jednostki kryzysowej z procesem podejmowania decyzji

- Praktyczne mechanizmy zapewnią, aby prace jednostki kryzysowej i proces podejmowania decyzji były odpowiednio połączone. W szczególności Stały Komitet jest regularnie informowany o pracach jednostki kryzysowej, a Urząd zapraszany jest na posiedzenia Stałego Komitetu. Jednostka kryzysowa jest na bieżąco informowana o środkach podjętych w ramach procesu podejmowania decyzji w celu koordynowania informacji dotyczących tej kwestii.

5.5. Rozwiązywanie sytuacji kryzysowych

Powyższe procedury mają zastosowanie do czasu rozwiązania jednostki kryzysowej. Komisja może rozwiązać jednostkę kryzysową w przypadku, gdy po konsultacji z jednostką i w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt uznaje, że zadania jednostki kryzysowej zostały zrealizowane ze względu na opanowanie sytuacji kryzysowej.

5.6. Ocena pokryzysowa

Po rozwiązaniu sytuacji kryzysowej dokonywana jest całościowa ocena pokryzysowa, obejmująca grupy zainteresowane. W celu ulepszenia, w świetle oceny pokryzysowej i na podstawie zdobytego doświadczenia, procedur działania w zakresie różnych narzędzi stosowanych do zarządzania kryzysem organizowane jest spotkanie koordynatorów ds. sytuacji kryzysowych.

6. PROCEDURY ZARZĄDZANIA W SYTUACJI POTENCJALNEGO POWAŻNEGO RYZYKA

W przypadku gdy po przeprowadzeniu analizy informacji dotyczących ryzyka Komisja uznaje, że mogłyby zostać spełnione warunki wymienione w sekcji 2.2, wówczas kontaktuje się wstępnie z danym Państwem/Państwami Członkowskimi w celu zbadania sytuacji oraz z Urzędem w celu uzyskania informacji na temat danego ryzyka.

Na podstawie oceny wszystkich dostępnych istotnych informacji i w przypadku gdy Komisja ustali, że warunki ustanowione w sekcji 2.2 zostały spełnione, niezwłocznie informuje ona Państwa Członkowskie i Urząd, że zastosowanie mają sekcje 6, 7 i 8 planu ogólnego.

Możliwie szybko po podjęciu decyzji o stosowaniu niniejszej sekcji planu ogólnego Komisja podejmuje następujące działania:

- nawiązuje odpowiedni kontakt z bezpośrednio zaangażowanym Państwem/Państwami Członkowskimi oraz Urzędem, aby zażądać aktywowania ich wewnętrznych systemów zarządzania kryzysami. W razie potrzeby w nagłych przypadkach należy aktywować mechanizm udostępniania danych naukowych opracowanych przez Urząd (sieć Urzędu),
- jeżeli zaistnieje taka potrzeba, żąda aktywowania właściwych laboratoriów i udostępnienia ich analitycznych wyników,
- nawiązuje odpowiedni kontakt lub organizuje spotkania z bezpośrednio zaangażowanym Państwem/Państwami Członkowskimi oraz Urzędem, aby zagwarantować, że wszystkie istotne informacje są udostępniane (dane naukowe, dane kontrolne itp.),
- podejmuje działania związane z procesem informowania (patrz: sekcja 7). Stosuje się zasady określone w sekcji 8.

Działania te są kontynuowane do czasu dokonania pełniejszej oceny ryzyka. Jeżeli ryzyko zostaje uznane za poważne i jeżeli Komisja uzna, że spełnione zostały warunki ustanowione w sekcji 2.1, wówczas powoływana jest jednostka kryzysowa i stosuje się procedury przewidziane w sekcjach 5, 7 i 8.

Jeżeli ryzyko nie zostanie uznane za poważne, stosuje się obowiązujące zwykłe przepisy w zakresie zarządzania ryzykiem.

7. STRATEGIA INFORMOWANIA

W celu informowania opinii publicznej o ryzyku i podjętych środkach jednostka kryzysowa opracowuje własną strategię informowania w zależności od istniejącego przypadku.

Taka strategia informowania obejmuje treść wiadomości i czas informowania o danym problemie, włączając odpowiednie ustalenia dotyczące jej ogłoszenia.

Strategia uwzględnia szczególne kompetencje i zadania każdego z członków jednostki kryzysowej w zakresie informowania opinii publicznej w skoordynowany, spójny i przejrzysty sposób. W tym celu ustanawia się przepisy dotyczące następujących procedur:

- osoba odpowiedzialna w Komisji za informowanie o bezpieczeństwie żywności i pasz oraz osoba odpowiedzialna za informowanie w Urzędzie są włączone do prac jednostki kryzysowej,
- Państwa Członkowskie bezpośrednio dotknięte kryzysem i z tego względu będące członkami jednostki kryzysowej dokładają wszelkich starań, aby zapewnić spójność polityki informacyjnej ze strategią informowania, koordynowaną przez jednostkę kryzysową,
- w ten sam sposób Państwa Członkowskie, które nie są członkami jednostki kryzysowej, uczestniczą w strategii koordynowanej przez jednostkę kryzysową poprzez swoich koordynatorów ds. zarządzania sytuacją kryzysową, w celu zapewnienia spójności w zakresie informowania o ryzyku.

Strategia przyjęta przez jednostkę kryzysową obejmuje wykorzystywanie wszelkich odpowiednich dla zaistniałych przypadków kanałów informacyjnych z Parlamentem Europejskim i państwami trzecimi oraz zainteresowanymi stronami.

Opracowana przez jednostkę kryzysową strategia informowania obejmuje nawiązanie w razie konieczności odpowiedniego wstępnego kontaktu z grupami zainteresowanymi oraz, w szczególności, w razie konieczności ogłoszenia informacji dotyczącej szczególnej nazwy handlowej lub nazwy.

Strategia informowania uwzględnia szczególną rolę organizacji reprezentujących grupy zainteresowane na poziomie europejskim w zakresie przekazywania informacji.

Strategia informowania będzie obejmować nawiązanie odpowiednio skoordynowanych kontaktów z zaangażowanymi państwami trzecimi, w celu przekazania im jasnych, precyzyjnych i spójnych informacji. Strategia informowania obejmuje również przekazywanie odpowiednich informacji państwom trzecim, w celu uprzedzenia ich o rozwiązaniu sytuacji kryzysowej.

Strategia informowania zapewnia, że zgodnie z zasadami określonymi w sekcji 8 proces informowania jest przejrzysty.

W przypadku przekazania informacji w sposób określony w sekcji 6 planu ogólnego należy również zapewnić jej niezbędną spójność. Kontakty i spotkania przewidziane w ramach niniejszej sekcji obejmują, jeżeli jest to konieczne, strategię informowania, która zostanie opracowana zgodnie z sekcją 7.

8. ZASADY PRZEJRZYSTOŚCI

W trakcie wydawania informacji jednostka kryzysowa dokłada wszelkich starań w celu zapewnienia przejrzystości, zgodnie z zasadami dotyczącymi informacji publicznych, przewidzianymi w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

Nadal zastosowanie mają ogólne zasady poufności. Ponadto do wymiany informacji w ramach Systemu Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznych Produktach Żywnościowych i Środkach Żywienia Zwierząt zastosowanie będą miały szczególne zasady poufności przewidziane w art. 52 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

W przypadku przekazywania przez jednostkę kryzysową wyników zadań zrealizowanych na jej rzecz przez Urząd stosuje się do nich zasady przejrzystości i poufności przewidziane w art. 38 i 39 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.
